

SOVJETSKA MISELNOST

ALEŠ MAVER

Ne zamerite mi, če se enako kot pred šestimi meseci z mislimi ponovno najprej preselim v Ukrajino. Zares, ta dežela je strahotno daleč in nima na prvi pogled nič opraviti z našimi stiskami in revami. Vendar je boj Ukrajink in Ukrajincev, ki je skoraj natanko pred letom dni strmoglavil avtokratskega in izprijenega ruskega pajaca Viktorja Janukoviča, v bistvu nadaljevanje svobodoljubnih prizadevanj srednje- in vzhodnoevropskih narodov izpred četrtr stoletja, na katere s ponosom mislimo tudi v letošnjem letu. Tam daleč na vzhodu, ob reki Dnipro, pravkar poskušajo dokončati tisto, kar je z golo odločitvijo za samostojnost leta 1991 ostalo na pol poti. Slovo od betonskega sovjetskega objekta je veliko težje, kot slovo od zunanje oblike odmrle sovjetske državne tvorbe. In samozvani dedič sovjetskega imperija, lažni kremeljski car, se ne ozira na nobeno človeško žrtev, ko je potrebno braniti ta železobetonski objem. Zato tam na vzhodu še vedno teče kri.

Človek bi pričakoval, da bomo Slovenke in Slovenci, ki smo se morali prav tako izviti iz številnih železnih objemov, da smo prišli do samostojnosti, kot en mož razumeli prizadevanja Ukrajincev in jim stali ob strani. Toda ne. Skozi vse vodilne medije in celo skoraj po celotnem političnem spektru se vleče tiha pošast neskončnega razumevanja za ruske fraze, za zatrjevanje, da je Ukrajina tako ali tako od nekdaj ruska, da se dediči »dobrih« antifašistov, tudi sami za vekomaj abonirani na po svoje razumljeni antifašizem, tolčejo z dediči »pokvarjenih« fašistov, da možati voditelj iz Kremļa upravičeno kaže sredinec mehkužnim in dekadentnim bruseljskem birokratom. Ljudje pri nas se ne zavedajo, kako smešno in hkrati tragično zveni prav iz slovenskih ust papagajsko ponavljanje trditev, češ da v bistvu ni ukrajinskega naroda in celo ukrajinskega jezika ne. Pred nekaj desetletji je o Slovencih podobno trdil nekdo drug.

Vendar je potrebno mnenjske voditelje in navadne državljane, ki malikujejo malega velikega gospodarja Moskve, razumeti. V njih namreč ohranja iluzijo, da je čas dejansko mogoče zavrteti nazaj. V čas, ko je bil, vsaj tako pravijo, svet še na tečajih. Za ene, ker se je smelo v javnosti slišati samo njihovo besedo, za druge, ker jih o tem vsak dan prepričujejo prvi. Če bi vzeli za svoja prizadevanja junaških Ukrajincev ob Dnipro, bi morali resno vzeti tudi dogodke izpred petindvajsetih let v Sloveniji. Ti pa so njihov stari dobri enoumni svet za vselej vrgli iz reda.

In da, posrečilo se jim je doseči etapno zmago s tem, ko so v večini javnosti ustvarili vtis, da za težave Slovenije ni krivo večdesetletno »umno« gospodarjenje njihove tovaršije, marveč sicer razmeroma skromni do konca izpeljani koraki po osamosvojitvi v smer večstrankarske demokracije, odprtosti in navezovanja na širši evropski okvir. Pogled v Moskvo v marsikom mogoče vzbuja občutek, da bi se dalo odpraviti celo te neljube motnje na ekranih njihovega duha. Saj v Rusiji in Belorusiji navsezadnje že prakticirajo nestransko demokracijo, mar ne?

Toda nekrvavih evropskih revolucij med letoma 1989 in 1991 ni moč odmisлити. Betonska sovjetska miselnost ohranja, kjer koli se že pojavi, ob Dnipro, ob Dravi ali ob Muri, svojo pravo moč le dotle, ko je v prostoru povsem sama in je ne moti noben nasprotni glas. Že senca dvoma jo, četudi se še oklepa vzvodov oblasti in nasilja, povsem razgradi. In tak dvom je bil leta 1989 mogočno zasejan. V Sloveniji, Ukrajini in celo v Rusiji. Da bi se tega spomnili, je prav pogledovati proti Dnipro. Tak pogled bo lahko nekoč navdihnil tudi korake, ki jih pred dvema desetletjema kot skupnost še nismo mogli ali hoteli narediti.

(Časnik.si)

Kakšna družina nas čaka?

Združena levica je v parlamentarni postopek vložila novelo zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. V njej zakonsko zvezo med moškimi in žensko povsem izenačuje z istospolno partnersko skupnostjo. V predlogu novele zakona tako ne beremo več, da zakon skleneta moški in ženska, ampak samo dve osebi. Mnogi so izrazili presenečenje nad dejstvom, da se po skrajšanem postopku uvaja tako korenita sprememba definicije družine in zakonske zveze. Redefinicija je namreč javnost zavrnila že na referendumu leta 2012.

Odbor državnega zbora za delo, družino, socialne zadeve in invalide je v minulih dneh po daljši razpravi podprl ta predlog novele zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Predlog registrirano istospolno partnersko skupnost v vseh elementih izenačuje z zakonsko zvezo. »V SDS na podlagi 46. člena Poslovnika DZ predlagamo, da se za pridobitev informacij za nadaljnjo obravnavo tega zakona oziroma sprememb zakona opravi najprej pred samo obravnavo na odboru, tudi javna predstavitev, da se opravi javna razprava in se potem zadeva nadaljuje,« je predlagala poslanka SDS Jelka Godec in to utemeljila z zavrnitvijo družinskega zakonika na referendumu leta 2012. Vladna večina tega predloga ni podprla.

Že pred sejo je na posebni novinarski konferenci spregovorila poslanka N.Si Iva Dimić, kot je poudarila, ta predlog novele razvre-

dnosti zakonsko zvezo, ker sploh ne upošteva njeno naravno in biološko usmerjenost v novo življenje. »Kot krščanski demokrati izhajamo iz tega, da so za nas najpomembnejše otrokove koristi. O tem nismo nikoli in tudi ne nameravamo barantati! Otroci imajo pravico do očeta in matere. Skrbi pa nas, ker številne mednarodne raziskave ugotavljajo, da so otrokove koristi v istospolnih skupnostih pogosto na preizkušnji in da istospolne partnerske skupnosti ne omogočajo varnega okolja za otroke.«

Proti spremembam družinskega zakonika so tudi v Komisiji pravičnost in mir pri Slovenski škofovske konferenci. Poslance so pozvali, naj jih zavrnejo. »V komisiji odločno nasprotujemo tistim predlaganim spremembam družinske zakonodaje, ki bi pojmovanje in vrednotenje zakonskega in družinskega življenja izpostavile novim pretresom in ga še nadalje razvrednotile,« posvojene otroke pa izpostavile nepredvidenim in nepopravljivim posledicam. To je bilo tudi mnenje skupne izjave največjih verskih skupnosti v Sloveniji, ki so

jo 22. marca 2012 podpisali tako predstavniki Katoliške Cerkve, kot tudi Pravo-slavne Cerkve in Islamske skupnosti. V sami komisiji menimo, da bo redefinicija zakonske zveze odprla vrata novim oblikam diskriminacije, omejevanju verske svobode in omejevanju svobode izražanja večine državljanov, kot tudi simbolnemu razvrednotenju zakonske zveze, materinstva in očetovstva,« je poudaril pater Strehovec.

Zakon, ki korenito redefiniira zakonsko zvezo in družino je po mnenju sogovorcev primer neka-kovostne zakonodaje – ni namreč jasno, koliko zakonov bo za seboj potegnila novela zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Tomaž Merše iz Družinske pobude pa je prepričan tudi, da zakon uveljavlja pravice majhne skupine nad pravico otrok do očeta in matere. »Predlagatelj zakona predstavljajo želje in interese istospolnih parov kot njihove človekove pravice, čeprav to niso. In uveljavljajo njihove želje in interese po tem, da bi lahko posvajali otroke, da bi lahko prihili do otrok z

biomedicinsko pomočjo večjo pravico, kot pa je pravica otroka do tega, da po možnosti pozna svoje starše, da živi z njimi, če se le da, da je ljubljen ter da za njega skrbijo njegovi starši, se pravi oče in mama.«

Tudi Štefan Kržišnik iz Iskreni.net je prepričan, da bi morali na demokratičen in spoštljiv način jasno izreči temeljno razliko med zakonsko zvezo in istospolno skupnostjo. »Seveda pa še posebej pod pravico otrok, do vzgoje in odraščanja v okolju, kjer sta navzoči moška in ženska spolna identiteta; očetovska in materinska drža. Ta pravica je pa gotovo prva izmed pravic, ki jo je potrebno upoštevati.«

Zagovorniki omenjene novele zakona sicer poudarjajo, da raziskave kažejo, da ni negativnih posledica za otroke, če živijo v istospolni skupnosti. Nevropsihiater dr. Janez Mlakar pa pravi, da najnovjše raziskave kažejo prav nasprotno. »Te raziskave so pokazale, da otroci iz teh družin dosegajo nižjo izobrazbeno stopnjo; da imajo nižjo stopnjo občutka varnosti in gotovosti; da bolj pogosto prejemajo socialno in karitativno pomoč; da se niso sposobni v življenju uspešno uveljavljati; da pogosteje zapadajo drogi in alkoholu ter da je pri njih več anksioznih in depresivnih motenj psihiatričnega tipa.«

»Otrok mora rasti ob liku matere in očeta,« je na Viktorinovem večeru v refektoriju minoritskega samostana na Ptujju dejala tudi Slovenka leta 2014 Sonja Pungertnik. Skrbi jo zapostavljanje družine.

Evropa nadzira

Evropska komisija bo ta petek objavila poročila o gospodarskih politikah v vseh državah osemindvajseterice. Dokumenti bodo podlaga za pripravo novih priporočil za ukrepanje.

Bruselj poročila o gospodarskih politikah v vseh državah osemindvajseterice običajno objavi maja - skupaj s priporočili za ukrepanje. Prvič se bo zgodilo, da jih bo predstavila tri mesece prej. Po besedah podpredsednika Evropske komisije, pristojnega za evro, Valdisa Dombrovskisa, želi tako omogočiti več časa za razpravo s članci povezave in ostalimi deležniki, tudi socialnimi partnerji, ter okrepiti nacionalno lastništvo evropskih priporočil, ki bodo pripravljena na podlagi teh poročil. »27. februarja bomo prav tako predstavili ugotovitve poglobljene analize makroekonomskih neravno-

vesij v 16 problematičnih članicah,« je dodal. Med njimi je tudi Slovenija.

Naša država je edina, ki se je po lanski oceni Bruslja že drugo leto zapored soočala s presežnimi neravnovesji. Postopka zaradi presežnih makroekonomskih neravnovesij, uvedenega na vrhuncu finančne in gospodarske krize, ki v skrajnem primeru za kršiteljice predvideva finančne kazni, Evropska unija za zdaj še ni sprožila proti nobeni članici. Finančni minister Dušan Mramor je optimističen, verjame, da Slovenija ne bo prva. A obenem poudarja, da je treba nadaljevati zastavljene načrte. »V Bruslju izjemno podrobno spremljajo dogajanja v Sloveniji. Evropska komisija je bila po eni strani zelo pozitivna, pričakuje, da bo primanjkljaj letos znašal 2,9 odstotka bruto domačega

proizvoda.« Mramor ob tem opozarja, da nekateri tudi dvomijo. »Zato je izredno pomembno, da se izkažemo kot verodostojni.«

V Bruslju v primeru Slovenije že vseskozi poudarjajo problem nezadostnega fiskalnega napora, a obenem pravijo, da je ključno primanjkljaj letos znižati pod tri odstotke BDP in zagotoviti, da bo dolgoročno ostal pod to mejo. Slovenija lahko tako konec meseca znova pričakuje opomin, vendar viri dodajajo, da dramatičnih sporočil ni pričakovati.

Evropska komisija bo konec meseca znova ocenila tudi proračunske načrte treh najbolj problematičnih članic - Francije, Italije in Belgije. V Bruslju poudarjajo, da se odločitve še pripravljajo in da bodo sprejete šele tik pred 27. februarjem.

Seminar naših učiteljic

V Ljubljani se je v petek, 6. februarja 2015, v Hotelu Park v Ljubljani, zaključil seminar za učitelje slovenščine in drugih predmetov v slovenščini, ki ga organizira Urad za Slovence po svetu skupaj s mini-

strstvom za šolstvo. Začel se je 28. januarja na Ptuju, udeležilo pa se ga je trinajst naših učiteljic iz Argentine in učiteljica iz Brazilije. Z njimi se je srečal tudi minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Gorazd Žmavc. Na zaključni predstavitvi so udeleženke strnile svoje vtise.

Uvodna predavanja in delavnice so bili posvečeni vprašanju, kako ohranjati slovensko identiteto v tujini, slovnici ter učenju slovenskih pesmi in plesov za otroke. Udeleženke so obiskale vrtec ter hospitirale pri pouku slovenščine, geografije in zgodovine. Obiskale so slovensko skupnost v Porabju, kjer so si ogledale muzej mejne straže, Monaster, obe dvojezični osnovni šoli ter ustvarjale na delavnicah v Hiši

jabolk, kjer so se jim pridružili tudi otroci.

V drugem delu seminarja, v Ljubljani, so spoznale metode poučevanja slovenščine kot drugega/tujega jezika, uporabo Infodroma (TV Slovenija) pri pouku, knjižne novosti in motivacije za branje, pogovarjale so se s slovenskim pisateljem, se dotaknile razumevanja in posredovanja kulturne dediščine, pomena gledališča in odrskega ustvarjanja za otroke, interpretacije slovenske književnosti, itd.

Minister Žmavc se je učiteljicam na srečanju zahvalil za prizadevnost pri ohranjanju slovenskega jezika in kulture tako daleč od matične domovine ter za njihovo lojalnost in zvestobo slovenstvu. Razveselila ga je raznolikost skupine, saj so učiteljice večinoma pripadnice druge in tretje generacije slovenskih izseljencev, ki poučujejo na zelo različnih ravneh in zelo različne skupine. Zahvalil se je tudi organizatorjem seminarja z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu ter z Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport in Zavoda za šolstvo RS.

Predstavnici učiteljic sta ministru na kratko orisali vtise o

seminarju, ki so zelo pozitivni.

Udeleženke seminarja je na zaključni prireditvi nagovoril državni sekretar na USZS dr. Zvone Žigon in podčrtal sodelovanje med pripravljavci seminarja: »Veseli me, da smo vsi del enega telesa ... Ste del slovenskega naroda in rad bi se vam zahvalil za zvestobo slovenskim koreninam.«

Državni podsekretar na ministrstvu za izobraževanje Marko Koprivc je tudi pokazal na zavzetost udeleženk za ohranjanje jezika in kulture: »Ima smisel vlagati v take seminarje, aktivnost in zavzetost, ki jo izkazuje, da se slovenski jezik ohranja in širi na mlajše rodove, nam daje zagon. V veliko zadovoljstvo nam je tudi to, da so prisotne različne generacije, tudi veliko mladih. To kaže, da se bo slovenski jezik, tudi daleč stran od matične domovine ohranjal tudi v prihodnje.«

Učiteljice so bile s seminarjem in znanji ter gradivi, ki so jih osvojile oz. pridobile, zelo zadovoljne, to so izrazile tudi s posebno pesmijo.

VTISI IZ SLOVENIJE

Slovenska skupnost nagovori vsakega drugače

(Od našega dopisnika)

Kako se je imela na turneji po Sloveniji Folklorna skupina Maribor, bodo sami poročali po svoji vrnitvi. Sami ste imeli že dosti priložnosti, da ste jih videli plesati, zato o samem nastopu v župnijski dvorani v ljubljanskih Dravljah ne bi pisal, ampak o dodani vrednosti, ki se mi je globoko vtisnila ob nastopu.

Pred nastopom in med potrebnimi odmori sta čas zapolnila draveljski župnik p. Miran Žvanut DJ in kaplan Primož Jakop DJ. Oba sta bila v Argentini in tam imela nekaj pastoralnih izkušenj, eden z mladci in mladenkami, drugi s šolskimi otroki na letošnji koloniji pri dr. Hanželiču. Oba je nagovorila (že večkrat priznana, opevana in pohvaljena) zavzetost slovenske skupnosti v Argentini za ohranjanje in razvijanje slovenske zavesti, kar je razvidno v prvi vrsti v tem, da otroci iz tretje ali celo četrte generacije lahko komunicirajo v slovenskem jeziku. Iz njunih besed je bilo razbrati marsikaj, kar lahko nagovori nekoga, ki še ni poznal iz lastne izkušnje in v živo slovenske skupnosti.

Največ je povedal p. Primož; ima še čisto sveže vtise. Kot prva ga je v Buenos Airesu nagovorila ravnina. Prvi vtis je bil izgubljenost, saj ni imel nikjer nobene orientacijske točke, na katero bi se oprl. Našel se je pri razgledovanju, pa nikjer ni bilo 'Kamniških Alp', da bi vedel, v katero smer naj se obrne ... Zaradi tega ravninskega okolja je potem bil tudi veselo presenečen, da so otroci hodili po cordobskih planinah brez večjih težav.

Ker je preživel največ časa z otroki na koloniji, so se mu vtisnile predvsem dejavnosti na njej. Da je poleg sprehodov, raznih delavnic, imela važno mesto tudi duhovna stran: maša, pri kateri je bilo vedno dosti prostovoljnih kandidatov za branje beril in prošenj; da so otroci našli tudi čas in pripravljenost za spoved, celo med malimi fantiči, ki niti pri prvem sv. obhajilu še niso bili; da so z dobitki in nakupom tombolskih kart sodelovali pri misijski tomboli in zbrali lepo vsoto.

Spoznavanje otrok ga je navezalo na potrditev misli, da so otroci odraz staršev. Ti starši, je pravil, se zavedajo, kaj vse so prejeli od skupnosti in predvsem od duhovnikov, da so lahko tudi sami zrasli v mamicice in atke, - pa jih skrbi, kako bi ob sedanjem pomanjkanju duhovnikov bili tudi njihovi otroci deležni vseh dobrin, vrednot, milosti. Zaradi

spoznanega duhovnega potenciala v teh otrocih je tudi p. Primož bil zaskrbljen, da se ta potencial ne bi razvil ravno zaradi pomanjkanja duhovnikov. V vsej navdušenosti je izjavil, da bi takoj - 'naslednji teden' - odpotoval, če bi mu bilo naročeno.

Nagovorila ga je ubogljivost oziroma poslušnost, ko so voditelji kolonije sporočili, naj otroci ne nosijo na kolonijo telefončkov. In res jih niso! Sam se spomnim, ko smo pred leti bili na sestanku staršev skavtov pred taborom in je isto predlagala voditeljica, pa se je takoj oglasila mamica, da kaj takega ne morejo zahtevati, ker ona mora imeti stik s svojim sinčkom. Predlog je seveda padel v vodo. V naslednjih letih so voditelji rešili zadevo tako, da tabore postavijo na kraje, kjer telefončki ne 'vlečejo' signala ...

Ko slišiš, kaj lahko nagovori nekoga, ki skupnosti ni poznal, se ti srce napolni z veseljem, s ponosom. Vsekakor mora obiskovalec biti odprto do življenja, ki ga je zaznat v skupnosti. Ne kot pisateljica, ki ne razume (in tudi ne občuti), kako morejo otroci v slovenski šoli, tako, brez kompleksov in travm, po sproščenem igranju na dvorišču, stopiti v mirno vrsto in zmoliti zaključno molitev. Vsega je dobiti na tem božjem svetu. Enim je dano, drugim ne. Nekateri niti nočejo razumeti ...

Tudi mene se je nekaj dotaknilo. Po nastopu, pri zakuski, med klepetom, je župnik prosil nastopajočce, naj se predstavijo, naj povejo nekaj o sebi. Ko je prišel na vrsto Jože, je povedal svoje ime in dodal, da je »Sandijev prijatelj!«; ta se je preselil v Slovenijo in je bil med gledalci. Morda bi kdo hladno rekel, da je elegantno (*olimpično*) obšel nalogo predstavitve, a meni je zvenelo kot himna prijateljstva, v čast nemu in drugemu.

Moraš razumeti, predvsem pa občutiti ...

GB

RAZMIŠLJANJA OB ZMEDI

V spopadih idej in pri tekmah koristi, sta spretnost in moč potrebni za hiter uspeh. Vztrajnost in znanje pa končno prineseta zmago.

MK

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Znova smo imeli daljše obdobje v našem opisovanju in kar natrpano je bilo važnih dogodkov. Vse kaže, da bo teh komaj deset mesecev do predaje oblasti precej razgibanih a še bolj napetih.

Kaj pravi ljudstvo. 18. februarja je končno potekal protestni shod. Sklicali so ga tožilci in sodniki, v spomin in počastitev pokojnega tožilca Nisman. Vlada je vse prejšnje dni napadala ta shod, se zaničevalno izražala o tistih, ki so ga organizirali in jih nesramno blatila. Tisto sredo se je prav za začetek pohoda med Kongresnim trgom in vladno palačo ulila grozna ploha in nato je deževalo ves potek zborovanja. To ni prestrašilo protestnikov. Mokra in premrazena množica, okoli 400.000 duš, je napolnila majsko avenijo in jasno pokazala, kaj misli o vladnem ravnanju. Prevladovala je tihšina, zvenela je le argentinska himna in nato zahteve po »pravici«. Na čelu sprevoda so šli uporni tožilci, sodniki in tudi bivša žena in hčerka ubitega Nisman (ali še kdo dvomi, da so ga ubili?). Manifestacija je bila tudi pred predsedniško rezidenco v Olivosu, po krajih Velikega Buenos Airesa, po mestih v notranjosti države in tudi po svetu. Tistih par ur manifestacije pod dežniki je vzbudilo upanje, da v Argentini še ni vse izgubljeno. Pohod je pokazal, da se državljani zavedajo nevarnosti, ki preti demokratičnim ustanovam. Zavedli so se, da se morajo postaviti v bran republiškega sistema, ki ga želi sedanja vlada dokončno uničiti.

Nič novega na fronti. Potekel je mesec dni in še več, pa se kaj malo ve o tožilčevi smrti. Vedno bolj se utrjuje prepričanje, da so ga ubili. Tuje obveščevalne službe namigujejo na Iran. Sodna raziskava pa je zašla v močvirje, iz katerega se ne more rešiti. Dokazano je že, da je bil pregled kraja umora popolnoma kaotičen. Jasno je vmešavanje vladnih funkcionarjev. Civilna priča, ki so jo poklicali, je nato podajala neverjetne izjave. A ugotovilo se je, da je omenjeno dekle vladna privrženka in članica Cámpore. Hoče vlada ves postopek zapeljati v slepo ulico? Nenehno raste prepričanje, da končno resnica ne bo prišla na dan. To popolnoma odgovarja vladnim interesom, ki skušajo Nisman prikazati v najslabši luči in s škandalom pokriti bistven del celotne zadeve: tožilčev tožbo proti gospe predsednici zaradi dogovora z Iranom.

Sodišča se dvigajo.

Po skoraj dvanajstih letih sumljive poslušnosti se je nekaj spremenilo v osrčju sodne oblasti. Vrsta obtožb, predvsem zaradi korupcije, ki so doslej počivale na raznih sodiščih, se vedno bolj giblje. Sem bi prišteli kakih pet obtožb proti podpredsedniku, nekaj proti bivšemu sekretarju za transport (Jaime), nezakonito obogateno funkcionarjev, pa tudi drugačne tožbe, kot proti vrhovnemu poveljniku vojske (general Milani) zaradi pogrešane vojaka za časa vojaškega režima. Gotovo pa predsednico najbolj moti sodni postopek v zadevi južnih hotelov, v katero je v prvi vrsti zapleten njen sin Máximo, v drugi vrsti pa ona sama kot solastnica. Obtožba pranja denarja je stvarna in se počasi pomika naprej. To sicer ni takojšnja. Celotna sodba proti podpredsedniku zaradi tiskarne Ciccone bo potekala šele prihodnje leto. Vse to, predvsem pa množična manifestacija, ki je pokazala jakost odpora, je razbesnela gospo Cristino. Preko pisma na facebooku je napadla vodje te sodne ofenzive, da so ustanovili »sodno stranko«, ki pripravlja državni udar za prevzem oblasti. Oznaka je bolj razumljiva, če jo primerjamo z nazivom »vojaška stranka«, ki je v argentinski preteklosti bila povezana z različnimi državnimi udari. Zato tudi nenehne obtožbe gospe predsednice, da ta »sodna stranka« spodkopava temelje vladi, v povezavi s podjetniško in medijsko korporacijo.

Premiki tudi v politiki. Gotovo se položaj spreminja. Med strankami vlada prava mrzlica, ker se bližajo volitve in vsak išče lastno korist. Prva zanimiva oznaka je, da se je dokončno razšla široka levičarska povezava UNEN, ki je družila radikale, socialiste in ostale leve stranke in združenja. To sicer za normalnost argentinskega političnega odra ni najbolje, a je logična posledica precejšnjih političnih in ideoloških razlik znotraj tega volilnega prostora. Je pa tudi posledica hudih pritiskov in medenih vabil, ki jih razne skupine te povezave prejemajo s strani tako Masse kot Macrija. Druga oznaka teh dni pa je, da se je v nekaterih anketah Macri že pojavil na prvem mestu. Zanimiv je tudi dogovor med njim in Reutemannom v provinci Santa Fe. Macri in Massa sta preteklo nedeljo zmagala v prvih dveh volilnih preizkušnjah v dveh mednoških občinah. Vladna stranka pa je tam klavarno pogorela. Napoved za oktober?

MLADCI IN MLADENKE

Cilj potovanja: Mendoza

Končno je prišel zaželeni dan, 26. december. Takrat naj bi kot animatorji začeli naše zadnje potovanje z Mladci in mladenkami v Mendoza. Tisti večer smo se zbrali v Našem domu v San Justu. Molili smo za srečno pot in predstavili letošnjo zastavo, kjer so bili narisani Andi, reka Atuel, leteči kondor nad njimi, na reki čoln, v čolnu pa »mi«.

Že na avtobusu smo polni navdušenja načrtovali, kaj vse bomo doživeli na tem potovanju.

V San Rafael smo se pripeljali v soboto opoldan. Najprej smo kosili in se nato razdelili v štiri skupine, da bi si razdelili delo v kuhinji, čiščenje prostora in posode in stenčas. Torej: oranžni, rumeni, zeleni in svetloplavi smo se zbrali in odkrili naloge, ki smo jih prebrali na plakatu.

Po kosilu, smo šli do jezera Valle Grande; tam smo se vozili s katamaranom. Vodič nam je povedal zanimivosti jezera in nas krožno popeljal po njem. Zajezitev je bila končana leta 1965 in glavni cilj je izravnati pretok vode za zalivanje. Ko smo se pripeljali do obale, smo tam veslali kajak in se kopali v jezeru. Medtem se je druga skupina vozila s katamaranom.

Tisto noč smo pred večerjo sprejeli osmošolce z igro »8 stopnic«. Z nastopom so dokazali, da vedo dovolj, da so lahko v naši družbi. Igra se je vršila kot Sofovicheva televizijska oddaja; v njej so voditelji resno nastopali svojo vlogo.

Naslednji dan je vsaka ekipa pripravila svojo zastavo in pesem skupine. Napotili smo se do velikega šotora, kjer je bila maša. Tam smo s petjem pomagali članom otroškega zbora, ki so tudi tam taborili. Po kosilu smo nekateri šli v bazen, drugi pa na rafting po reki Atuel. Nato smo pa zamenjali dejavnosti: tisti, ki smo bili v bazenu, smo šli do reke, oni pa v bazen. Spuščanje po reki je bilo čudovito doživetje, ker adrenalin in drhtenje srca se res ne more opisati. Hitrost reke, skale in velik kanjon so se kar vrstili na naših prestrašenih a veselih obrazih. Vodič je kar užival nad našim strahom in najbolj pogumne nalašč usmeril proti skalam!

Za tisto noč smo animatorji pripravili radijsko oddajo, kjer smo opisali zanimivosti dneva in povedali nekaj šal ob dogodkih.

Po radijski oddaji smo imeli »Noč veselja«. Razdelili smo se po skupinah. Vsak je dobil karto z risanko in poiskati smo se morali vsi tisti, ki smo pripadali

istemu Disnejevemu filmu. Tako smo sestavili osem skupin in imeli razne igre: stopiti drugi osebi na balon, povedj brez besed, prenesi slaščico v drugo skledo in plesno tekmovanje. Utrujene oči in mišice so kar hitro odpovedale, kajti potem v spalnica ni bilo veliko volje za klepetanje. Kar hitro smo zaspali.

Tretji dan smo se zgodaj zbudili, da bi šli v EUCA, adrenalinski park, kjer smo plezali po drevesih, planili skozi zadrgo, in dokazali česa smo zmožni.

Stopnje so bile organizirane po težavah: od lažje igre preživetja v nižjem odseku, do najtežje v četrtem odseku. Nekateri so bili prav korajžni, da so lahko dosegli tisto stopnjo. Potem so pripovedovali svoje dogodivščine tistim, ki smo kar spodaj čakali s sladolodom.

Ko smo se vrnili, smo po toliki utrujenosti res uživali kosilo. Nato pa v bazen, ker je bilo zelo vroče.

Zvečer je prišel važen trenutek. Tretji letnik preda radijsko oddajo mladcem in mladenkam iz drugega letnika. Razložili smo jim, da je to velika odgovornost, da s tem ohranjamo lepe odnose in spoštljivost do drugih. Nato je prišel trenutek slovesa: poslovičev drugega letnika. Sedaj oni ne bodo več pripadali mladcem

in mladenkam, temveč pristopili že k mladinskim organizacijam. Poslovičev je bila organizirana z igrami, kjer so dekleta morala dokazati svoje znanje in sposobnosti v fantovskih nalogah in obratno.

Po večerji smo imeli kres, kjer smo peli, igrali in odkrili, kdo je bil naš »nevidni prijatelj«. To je igra, ki vedno prinaša presenečenja in »okusna« darila. Seveda, če do prejemnika pride čokolada, ne samo - prazen papir!

Zadnje jutro je bilo že težko vstati. Po zajtrku smo vse pospravili in smo zopet šli na rafting. Po raftingu smo šli v bazen in uživali v vodi, razen, ko so fantje nagajali z ledeno vodo iz cevi.

Preden smo se napotili nazaj, smo šli še kupit spominčke in sladkarije za na pot. Ustavili smo tudi se pri nekem hribu, kjer je bila v votlini Naša Gospa del Valle Grande. Prav lepa bela Marijina podoba, ki gleda na pot v dolino. Pri Njej smo se vsi zopet zahvalili za preživete dni in prosili za srečno vrnitev. Tudi tam smo si ogledali in imeli možnost za nakup sadja, marmelade raznih sadežev, vina in čokolade v domači »finki«.

Vrnitev vedno prihaja z občutkom, da ne bomo nikdar pozabili preživetih dni in bomo vedno ohranili kakšen spomin na to potovanje. V naših srcih pa smo čutili hvaležnost voditeljem in vsem spremljevalcem, ki so darovali svoj čas, veselje, trud in nam podelili mnogo izkušenj za prihodnost. Nekeč bomo mi nadaljevali njihovo delo.

Aldi

SAN MARTIN

Zaključek v Rožmanovi šoli

V nedeljo 30. novembra so se učenci Rožmanove šole pri sv. maši zahvalili Bogu za vse darove ki so jih med šolskim letom prejeli.

Dne 6. decembra je bila zaključna prireditev v prostorih slovenskega doma. Voditeljica, gospa Nina Pristovnik Diaz je pozdravila vse navzoče, med katerimi so tudi bili slovenski veleposlanik g. Tomaž Mencin s soprogo, katehet dr. Jure Rode, pisatelj in pesnik g. Andrej Rozman Roza s soprogo ter bivši voditeljici ga. Katica Kovač Dimnik in ga. Saša Hartman Golob.

Po petju slovenske in argentinske himne sta učenca osmega razreda izročila zastavi sedmošolcem. Za tem sta prišla na oder Aleksij Kociman in Matej Markež in sta se lepo zahvalila gospodu katehetu in vsem učiteljicam za vse prijetne in doživete ure v Rožmanovi šoli. Vse dobro so jima zaželeli njihova učiteljica ga. Magda Z. Petkovšek, voditeljica ter predsednik Slovenskega doma g. Danijel Žagar.

Med tem, ko so se igralci pripravljali za

igro »Obtoženi volk« (Žarko Petan), nas je gospod pesnik in pisatelj Andrej Rozman Roza prijetno zabaval z komičnimi pesmicami za otroke in tudi za odrasle.

Težko smo čakali na igro, ki jo je režiral ing. Tone Podržaj nekdanji učenec Rožmanove šole.

Zgodba se vrti okoli Rdeče Kapice, oziroma volka, ki ga sodijo zaradi krvoločnega zločina, ki se je zgodil v babičini koči.

Po končani igri se je gospa voditeljica posebno zahvalila in čestitala gospodu režiserju Tonetu Podržaju, ge. Lučki Kastelic za pesmice, ki so jih otroci tako lepo peli. Seveda tudi učencem, bivšim učencem in vsem, ki so pomagali, da je igra tako lepo uspela.

Zahvalila se je tudi g. katehetu dr. Juretu Rodetu ter ge. Olgi Kociman za verouk in pripravo na prvo sv. obhajilo, učiteljicam ge. Magdi Z. Petkovšek, ge. Lučki P. Tekavec, gdč. Lucijani Oberžan Jarc in gdč. Miriam Šenk, ki so se z veliko odgovornostjo in ljubeznijo potrudile, da so se otroci učili, da izboljšajo slovenski jezik. Hvala tudi vsem staršem za pomoč skozi vse leto in odboru doma, ki jim je nudil tako prijetne prostore.

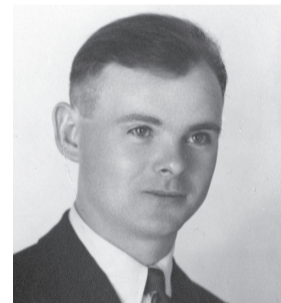
Po uspešnem nastopu in celoletnem trudu je sv. Miklavž obdaril pridne otroke in učitelje. Posebna darila so dobili učenci, ki niso manjkali skozi vse leto. Otroci so sv. Miklavžu dali obleke in obuvala za potrebne ljudi.

Tako so veselo zaključili leto v Rožmanovi šoli.

N.D.

SLOVENE V ARGENTINI

Stoti rojstni dan

Kot mlad, postaven fant

R a f a e l Vodopivec je bil rojen še v Avstroogrski monarhiji, v vasi Tabor pri Dornberku, 20 km od Gorice, 15. februarja 1915. Med prvo vojno se je mati s šestimi otroci

preselila v begunsko taborišče, ko je imel Rafael šele 7 mesecev. Po koncu vojne so se vrnili, tako kot njegov oče, ki je preživel fronto. A našli so hišo porušeno. Zaradi bede je Rafael odšel na Kras in tam delal pri družini Stepanič. Ti so ga celo poslali v slovensko šolo, do takrat, ko je Italija prepovedala slovenščino v tistih krajih. Tega dogodka se spominja kot najbolj trav-

matičnega v svojem življenju; odpustili so učiteljico, ki je imel zelo rad (Zora Mleku), in so postavili italijansko učiteljico, ki je sploh ni razumel. Spominja se tudi, da jih je direktor šole (Italijan, seveda) pogosto pretepal.

Neka teta, ki je bila aleksandrinka, mu je posodila denar, da si je plačal vožnjo v Argentino in pobegnil. Za las se je rešil mobilizacije v Mussolinijevo vojsko. Vsi njegovi prijatelji so potem padli na fronti, razen Franca Mravljeta, ki je preživel, a brez nog.

Ne gre tukaj za podroben življenjepiš in zato ne vključim več podatkov. Le to omenim, da se je tu poročil in imel otroke, a v Berisu, kjer se je bil nastanil, ni imel več stikov s Slovenci. V La Plati je sezidal hišo, kjer še danes živi hčerka in pri njej tudi on. Mimogrede, njegova vnukinja je Julia Sarachu.

Nikdar se ni do konca navadil na tukajšnje življenje, in vedno sanjal o Sloveniji. Sedaj, na stara leta, govori samo o njej in ponavlja pesmico, ki se jo je naučil še v šolskih letih, in ki sem jo tudi sam slišali z njegovih ust. Nekako takole se sliši:

Slovenci smo fantje
iz Tab'ra doma,
za narod živimo,
za brate smo mi.
Čestitamo Rafael!
Vse najboljše!

Rok Fink

Stoletnik v krogu svoje družine

IZ ŠENTJOŠTA V SAN JUSTO

Marta Kavčič Keršič v Našem domu

Zelo smo bili veseli obiskov iz domovine, ki smo jih lani sprejemali v Našem domu San Justo. Med njimi smo bili počaščeni z obiskom zakoncev Kavčič Keršič, doma iz Šentjošta nad Horjulom. Marta Kavčič Keršič nas je 9. novembra veselo presenetila z bogatim predavanjem.

S Keršičevimi nas v Domu veže dolgoletna globoka prijateljska nit, kajti njuno prizadevanje ob vsakem obisku naših skupin je izredna dobrota, ki smo jo že tolikokrat okusili: od pevskega zbora preko gledališke skupine, pa tudi posameznih obiskov, je srečanje sredi šentjoških pokrajin vedno enkratno. Spomin mi sega celo tja v leto 1991, ko se nas je čez 100 mladih spravilo na nepozabno turnejo »Na obisku svojih korenin.« Srečni smo, da smo se jima v majhni meri smeli oddolžiti za toliko pozornosti.

Predavanje je bilo razdeljeno na tri poglavja, Najprej nam je ga. Keršič spregovorila o *Študijskem centru za narodno spravo - SCNS*, kjer je zaposlena kot zgodovinarica; potem je predstavila domačo vas; nazadnje nam je še predstavila ožjo in širšo družino.

Že njen prvi stavek je bil poln

topline: »Najprej moj globok poklon vsem dragim Slovenkam in Slovencem v Argentini in zahvala za vse, kar so vaši stari starši, starši in kar vi naredite za dobro naše skupne domovine Slovenije.«

O Študijskem centru je povedala, da se le-ta ukvarja z raziskovanjem polpretekle slovenske zgodovine, s poudarkom na proučevanju vseh treh totalitarizmov, ki so bili prisotni v slovenskem prostoru: fašizma, nacizma in komunizma. Delovanje v Centru se osredotoči na raziskovalno področje, nastajanje arhiva, okrogle mize s priznanimi strokovnjaki, sodelovanje s Slovenci v zamejstvu in po svetu, številne razstave, predavanja, muzej in še. Zelo pomembno področje je snemanje pričevanj. Gradivo, ki ga SCNR na ta način zbere, ga izdaja -s soglasjem pričevalca- v raznih publikacijah, objavlja v oddaji *Moja zgodba na Radiu Ognjišče*, predstavlja dijakom po šolah, jih uporabi pri izdelavi krajših dokumentarnih filmov.

Med zbranimi pričevanji, je bilo tudi kar nekaj primerov, ko mož in žena več let drug drugemu nista upala spregovoriti o nasilju, ki sta ga njuni družini preživeli

pod komunizmom. Prav tako starši svojim otrokom večkrat zamolčijo bolečo preteklost, v želji, da zaradi tega ne bi imeli težav pri šolanju, iskanju službe in podobno. In to še danes.

Zelo bogato je tudi delo z mladimi in razni projekti, ki jih Center uresničuje širom Slovenije. Novejša dejavnost je zgodovinska poletna šola za mlade s programom, ki ni vključen v redni šolski program.

Preidemo sedaj na del predavanja, ko nam ga. Keršič predstavi domačo vas Šentjošt. Mnogi med poslušalci so zagledali luč v tej vasi, njihovi potomci pa so bili že večkrat tam na obisku.

Lepo je bilo slišati ponos na domači kraj, kjer danes živi približno 850 ljudi.

Slišali smo, da je bil Šentjošt pred drugo svetovno vojno razvit kraj, z močno zasidranim verskim življenjem. A to življenje se je naglo spremenilo že leta 1941, ko je prišla večina šentjoške fare pod italijansko okupacijsko območje. Za tem se je za šentjoško faro pričel kalvarij komunistične revolucije z grožnjami, strahovanjem in umori najuglednejših Slovencev. Po vseh teh dogodkih je končno dne 17. junija 1942 v Šentjoštu prvič javno nastopila Vaška straža, ki je varovala življenje in premoženje prebivalstva pred komunisti. Kasneje se je straža vključila v Slovensko domobranstvo kot njegova 43. četa. Seveda te poteze niso ostale brez odmeva: maščevanje partizanov je bilo strašno; tudi po končani drugi svetovni vojni. Ob parti-

zanskem napadu 31. julija 1942 je v enem tednu petdeset otrok iz fare Šentjošt ostalo brez enega ali obeh staršev. Sledilo je mnogo zločinov, ki so vas oropali idiličnega življenja iz predvojnih časov: življenje številnih civilistov je končalo v klavnici v Logatcu, po hišah so med tem hodile komisije, raziskovale »zločine« in plenile premoženje. Spomladi 1946 so pomagali na varno Milanu Zajcu, ki se je rešil iz jame v Kočevskem rogu. Počasi se je vse umirilo.

Keršičeva je poudarila, da je bil Šentjošt ves čas povojnega totalitarizma posebej zaznamovan. Vsaka najmanjša želja, da bi si mlade družine postavile domove, organizirale družabno življenje, se udeleževale obredov v cerkvi, vse je bilo označeno za izdajalsko in protidrjavno dejavnost. Samo pogumu domačinov in zaupanju v božjo pomoč gre zaslug, da se je pri njih življenje ohranilo, da je vas ponovno zacvetela. Danes Šentjošt živi iz dediščine prednikov, ki jo prenašajo naprej. Značilna je »Kapela mučencev« (načrt Toneta Oblaka z vitrajem Marka Jermana), pri kateri je vsako leto spominska maša, na kateri se zbere ogromno ljudi iz bližnje in daljne okolice. Ob tej priliki so že tretjič podelili Ehrlichova priznanja in medalje, ki jih Odbor za podelitev Ehrlichovega priznanja daje zaslužnim Slovcem in Slovcem, ki s svojim delom, pogumom, vztrajnostjo, predanostjo in ljubeznijo ohranjajo spomin na težke čase slovenske polpretekle zgodovine in so v spodbudo, da se ta

dediščina prenaša naslednjim rodovom.

Z velikim zanimanjem smo prisluhnili, ko je predavateljica povedala, da je danes »vas živa, glasna in dejavna. Vsak lahko v njej najde košček sveta tudi za sebe. Čeprav je komunizem pomoril telesa naših faranov, številnih mož in žena, pa mu ni uspelo umoriti njihovega duha, iz katerega črpamo tudi danes, za odgovorno in srečno prihodnost naše vasi in države Slovenije.«

Marta Kavčič Keršič izhaja iz znane preizkušene Snopkove družine (Kavčič) po očetovi strani ter iz Globovškarjeve družine (Tominc) po mamin strani. Po obeh straneh je bilo v njunih družinah 14 otrok. Obe družini sta veliko pretrpeli v času II. svetovne vojne in po njej. Povedala je: »Dobro imam v spominu, kako nam je učiteljica v osnovni šoli pri pouku zgodovine želela prikazati, da so bili vaški stražarji sodelavci okupatorja in izdajalci, mi pa smo bili na šentjoške domobrance izjemno ponosni in smo to tudi javno povedali. V tem duhu tudi danes vzgajam svoje tri hčerke.«

Za na konec nam je predavateljica podala še nekaj osebnih misli o procesu sprave v slovenskem prostoru. Zelo smo hvaležni za bogato in izčrpno predavanje. Mnogo stavkov nas je vodilo v razmislek, še več besed pa zahteva udejanjenje, kajti vstopamo v jubilejno 70. leto konca II. svetovne vojne in slovenskega križevga pota.

mit

MARIJAN EILETZ

Odprto pismo Brini Svit (1)

Avtor se nanaša na knjigo »Slovenski obraz«, o kateri smo v letošnji številki 2 našega tednika že objavili komentar Marka Mehleta pod naslovom »V iskanju slovenskega obraza«. Zaradi dolžine bo pismo objavljeno v treh zaporednih številkah.

Zdi se mi, da je bilo, okrog leta 2013, ko si se pojavila pri nas s fotoaparatom v roki in menda tudi s snemalcem, v spremstvu Lučke Potočnik. Spominjava se oba z ženo tudi tvojih obiskov v Slovenski hiši in v mestu. Zapustila si nama prijeten spomin in sva bila vesela tvojega obiska. Kasneje si nama poslala po pošti tudi svojo knjigo v francoščini *Visage slovene* s prijaznim posvetilom: »Pavli in Marjanu hvaležno in prijateljsko«. V naslednjih mesecih sem se lotil branja teksta, ki se je nanašal na naju, v nekdanjo priljubljeni francoščini, ki jo ti obvladaš mojstrsko in v igrivem slogu, ki pa je prekašal moje današnje znanje. Precej časa sem še porabil, da bi dokončno razbral vsebino, ki ima precej teatralne igrivosti, pa se mi je začelo vedno nekaj zatikati, bolj rečeno sem začutil več kamenčkov v čevlju. Končno sem naprosil našo argentinsko znanko, da mi samo odstavek, ki se nanaša na naju, prevede v španščino. Ko sem ga dobil v roke sem se zgrozil pred kopicjo izmišljotin in obsodb v zvezi z mojo ideološko preteklostjo, absurdno žaljivih in navsezadnje nerazumljivih, ki jih ne morem uskladiti s tvojim »prijateljskim« posvetilom.

8. januarja 2015 sem ti poslal e-pošto z vrsto opomb in opozoril na tvoje netočnosti in izmišljotine, ne da bi hotel začeti kakšno polemiko. Nasprotno, hotel sem

celo stvar zaključiti in pika. Do danes še nisem dobil tvojega odgovora. Pač pa sem bil presenečen, ko sem bral v Sv. Sloveniji letos št. 2 zanimiv uvodni članek izpod peresa Marka Mehleta, ki živi v Sloveniji, in je obravnaval knjigo Brine Svit, ki je izšla medtem v Sloveniji pod naslovom »Slovenski obraz«. Nemudoma sem prosil sina, ki mi jo je takoj poslal in je prišla v moje roke koncem januarja letos. Najprej moram čestitati Marku Mehletu za jasno in strogo diskvalifikacijo Brinine knjige. Moti ga, kot mene, v knjigi predstavljeno »kari-katuro argentinskega Slovence«. Potem dobro razčleni Brinine »vtise, ki jih je bila sama deležna« in kasneje pristavlja, da »si ne more pomagati pri določanju meje, kjer se konča realnost ter začenja domišljija.« Za tem se loti naju dveh z ženo z neverjetno drznostjo obtožuje lažnih in absurdnih izmišljotin, ki so zrastle v njeni glavi. Proti koncu svojega članka Marko Mehle zaključuje svoj odlični zapis s stavkom: »Do sprave se ne da priti po bližnjicah.«

Ni moj namen obravnavati cele tvoje knjige, Brina, saj so nekateri opisi tvojih obiskov zelo prijaznega in res prijateljskega značaja. Osredotočil bi se le na spis namenjen nama dvema pod naslovom »Mladosti«, ki je natrpan z lažmi in ga je Marko Mehle primerno označil kot »kari-katuro«. Ne gre za najino osebno užaljenost ampak da se odkrijejo tvoje pomote in laži, ki jih natresaš kot »verjetna« dejstva in bi jih morda kak tvoj bralec v domovini jermal za resnična.

Naštel bom samo osebe tvojih »portretov«, po vrstnem redu: Rok Fink / Lučka Potočnik / Tone Mizerit / Marijan in Pavla Eiletz / Mimi Antonič / Julia Sarachu /

Peter Rot / Jani Gris / Lučka Pavšer (Rotova žena) / Andrej Repar / Bojan Mozetič / Slovenska šola v Lanusu / Andrej Rot.

Kmalu v začetku omenjaš, da boš srečala enega redkih domobrancev, bojevnika, ki je še med živimi. Pišeš »trije ali štirje so ostali ... nič več« in s tem citiraš svojega prijatelja »Gandhija«, kot si preimenovala Andreja Rota, ki ti je pisal vrsto svojih »priporočilnih« pisem, kot sama omenjaš. Po kratkih prijaznih besedah začenjaš spraševati o vojni. Kajti »očka«, tako me imenuješ, je »s kolaboracijo začel zelo zgodaj, leta 1943«. Nato citiraš moj ugovor: »Ne, ne, kakšna kolaboracija, me vehementno prekine. To ni bila kolaboracija, ampak tehnično sodelovanje. - Prvič slišim kaj takega 'tehnično sodelovanje' ... z nemškimi okupatorji, ki je hotel izbrsati z zemljevida majceno Slovenijo. Ali kot je izjavil Hitler med svojim obiskom aprila 1941 v Marjanovem rojstnem Mariboru 'Naredite mi to deželo spet nemško!'. Tehnično sodelovanje, kajti dobili so orožje, uniforme, par usnjenih škornjev in plačo, da se bodo bojevali proti svojim ljudem, oziroma tistim ki so organizirali upor in bili pripravljene žrtvovati svoja življenja, da njihovega naroda ne bo pogoltnila zgodovina in ga pahnila v nič? Angažiral se je zaradi patriotizma, pravi. Patriotizma? Seveda, ali niso nosili na svojih beretkah orla, starega slovenskega simbola? Borili so se proti komunizmu in revoluciji ter čakali na Angleže. On je služil v topniški enoti, na ljubljanskem gradu, leta 1945 so se umaknili na Koroško. To je izraz, ki sem ga že slišala: 'umaknili'. Rekel je umaknili in ne zbežali.«

Ker v svojem spisu skačeš z ene teme

na drugo, kot je pač tvoj slog, bom skušal malo bolj strnjeno opisati svoje prepričanje. Domobranci smo bili v gotovem trenutku prisiljeni izbrati edino realno možnost preživetja med dvema zverinama, fašizmom in komunizmom. Zaupali smo našemu ilegalnemu vodstvu, da so zahodni zavezniki dobro poučeni o našem položaju, pa menda ni bilo pravega stika na pravem forumu. Komunisti so znali odlično manevrirati v kalnem. Tudi smo upali, da bodo zavezniki napravili invazijo v Istri in bi se mi takoj spopadli z Nemci in pomagali zahodnim silam pri napredovanju. Komunisti so bili absolutno proti tej invaziji in bi se v tem slučaju skupno z Nemci začeli boriti proti zaveznikom. Pa so zavezniki sklenili drugače in se je ves položaj spremenil.

Spet staviš pod vprašaj če sem se res boril za dobro domovine, pa da smo imeli na rokavih (ne na kapah!!) grb kranjskega orla. Da, tako je bilo, ampak na vojaških beretkah smo imeli pravo neomadeževano slovensko tribarvnico! In potem, ko se je zgodovina (in njeni svetovni liderji) zasukala v nam nasprotno smer, smo se popolnoma v redu, ko smo počistili našo topniško postojanko na gradu in celo natančno postlali naše postelje, začeli pomikati proti severu, proti Koroški. Pozor, nismo zbežali, kot so bežali partizani, kadar so se jim bližali domobranci bataljoni. Bili smo prisiljeni umakniti se, ker so se bližale pod Titovim vodstvom od zaveznikov organizirane prekomorske brigade, sestavljene z bivšimi mobiliziranci iz nemške in italijanske vojske.

(Dalje prihodnjič)

NOVICE IZ SLOVENIJE

RAZDELJENE POČITNICE

V šolske klopi je pretekli ponedeljek znova sedlo 75.645 učencev in 34.937 dijakov jugovzhodne Slovenije, koroške, podravske, pomurske, savinjske in spodnje-posavske regije, za katere so se enotedenske šolske zimske počitnice končale. Istočasno pa se začenejo za drugo polovico slovenskih šolarjev. V času počitnic po državi potekajo številne, marsikje brezplačne športne in druge dejavnosti s pestrim programom za mlade. Ljubljanski šolarji se bodo med drugim lahko vključili v dogodke na Ljubljanskem gradu, v Botaničnem vrtu, Pionirskem domu, obiskali bodo lahko tudi ljubljanski živalski vrt. Več muzejev in drugih kulturnih ustanov pripravlja delavnice, na katerih bodo šolarji skozi igro, ustvarjanje in druženje spoznavali umetnost in zgodovino.

VIJŠJE POKOJNINE?

Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) in Sindikat upokojujencev Slovenije, ki deluje znotraj ZSSS, sta svet Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Spiz) pozvala, naj podpre predlog za izredno uskladitev pokojnin. »Zanjo namreč obstajata tako pravna podlaga kot denar,« je dejala izvršna sekretarka ZSSS Lučka Böhm. Omenjeni predlog za izredno uskladitev pokojnin sta v začetku januarja podala Böhmova in Branko Pintar iz Sindikata upokojujencev Slovenije, sicer člana sveta Spiza. Po prepričanju Böhmove so pogoji za redno uskladitev pokojnin izpopolnjeni prvič po uveljavitvi novega zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju leta 2013.

KMETJE PROTESTIRAJO

Okoli 300 kmetovalcev, ki kmetujejo na ožjih vodovrstvenih območjih, je na protestnem shodu ob črpalnišču Skorba pri Hajdini opozorilo na svoj neenakopraven položaj v primerjavi z drugimi kmeti. Kmetje so na protestu zahtevali takojšnje rešitve, med drugim zahtevajo menjavo kmetijskih zemljišč, višje odškodnine ali državni odkup teh zemljišč. Predstavniki Civilne iniciative Dravsko polje Milan Unuk je dejal, da se sicer veliko pogovarjajo, a pravega posluha niso imeli.

PO SVETU

PROTITERORISTIČNA STRATEGIJA

Avstralija bo zaostriła protiteroristične ukrepe. Premier Tony Abbott je napovedal, da gre med drugim za zakonske spremembe, s katerimi bi preprečili novačenja v skrajne skupine in ustavili tiste, ki spodbujajo nasilje in sovraštvo. Vladno poročilo ugotavlja, da je Avstralija vstopila v novo, daljše obdobje terorističnih groženj, v katerem je veliko pomembnih domačih elementov. Oblasti so se zato odločile za zakonske spremembe, ki bodo med drugim omogočale omejitve ugodnosti za dvojne državljane in odvzem avstralskega državljanstva. Premier Abbott je pojasnil, da so med novimi ukrepi preprečitev odhoda iz Avstralije ter omejen dostop do konzularnih storitev v tujini in socialnih transferjev.

NAPADI SE NADALJUJEJO

Dogovor iz Minska še vedno ni spoštovan v celoti, opozarja Ukrajina. Dokler proruski uporniki ne bodo popolnoma spoštovali premirja, ukrajinska vojska ne bo začela umikati težkega orožja s frontne črte, poročajo francoski mediji. Podrobneje je tiskovni predstavnik vojske na družabnem omrežju Facebook zapisal, da na ukrajinske položaje še vedno streljajo in se tako še ne morejo pogovarjati o umiku orožja.

VOLITVE NA MADŽARSKEM

Vladajoča stranka Fidesz madžarskega premierja Orbana je na nadomestnih volitvah izgubila dvotretjinsko večino v parlamentu. V mestu Veszprem so volili novega poslanca, ker je njegov predhodnik Navracsics postal novi evropski komisar za izobraževanje, kulturo, mlade in šport. Na volitvah je prišlo do preobrata, saj je opozicijski kandidat Kesz premagal Nemedija iz Fidesza in s tem je ta stranka izgubila tako imenovano supervečino. Z njo je lahko spreminjala ustavo, kar je leta 2011 tudi izkoristila. Mnogi menijo, da so bile te spremembe nedemokratske, saj so posegle v številne zakone, ki zadevajo medije in volitve.

MATERIN JEZIK

Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo – Unesco, je 21. februar razglasila za mednarodni dan materinščine. Ta je letos namenjen izobraževanju. Mednarodno poslanico je napisala generalna direktorica Unesca Irina Bokova. V njej je poudarila pomen izobraževanja in maternega jezika kot osnovo kakovostnega učenja.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI

Odprava Slovenskega planinskega društva na Cerro Mellizos. Po celem mesecu borb s tehničnimi ovirami med težavnim pristopanjem in neizbežnim slabim vremenom, je dne 28. januarja 1965 ob osmih zvečer zavzela naveza bratov Peter in Jure Skvarča v prvenstvenem vzponu pomembno goro Mellizos Norte 3.050 m, ki je najvišja gora v severozahodnem robu Južnega kontinentalnega leda. ...

Taborjenje slovenskih skavtov. Kakor smo že poročali, so dne 10. januarja odšli taborit člani Slovenske skavtske zveze v Argentini. Taborili so ob jezeru blizu mesteca Rumipal v kordobski provinci.

S taborjenja so poslali uredništvu Svob. Slovenije pozdrave in poročila o življenju v taborišču. Iz poročila posnemamo, da so si fantje (18 po številu) prav lepo uredili tabor sestavljen iz desetih šotorov in so se ves čas dobro imeli. Taborišče z lepim vdomom je bilo v gozdniški poleg mesta, ki ga je župan namenil izključno za skavtska taborjenja. Sredi taborišča je stal velik jambor, na katerega so vsako jutro dvignili slovensko in argentinsko zastavo. ...

Slovenska vas. Glasbeni festival. Mladina v Lanusu je odkrila, da Slovenski vasi še marsikaj manjka in je storila prvi in zelo posrečen korak naprej. Lepa skupina deklet in fantov se je posvetila študiju glasbe in v nedeljo, 21. februarja, je bil že prvi Glasbeni festival. ... Spored je bil razdeljen v tri dele in sta prvi in drugi del obsegala klavir in petje ter recitacijo, tretji del pa je predstavil skupino »The sonny boy's«. kakor to tako zelo odgovarja razpoloženju sodobne mladine. ...

(Svobodna Slovenija, 18. in 25. februarja 1965 - št. 7 in 8)

ZA POLITIČNO REŠITEV

Italija je najostreje doslej posvarila pred nevarnostjo, da postane Libija trdnjava džihadistov Islamske države. Kot je v parlamentu v Rimu opozoril italijanski zunanji minister Paolo Gentiloni, obstaja »očitno tveganje«, da pripadniki Islamske države v Libiji vzpostavijo zaveznitvo z rivalskimi lokalnimi milicami ali kriminalnimi družbami, ki se med seboj bojujejo za moč in nadzor v državi. Prizadevanja mednarodne skupnosti, da se v tej vse bolj kaotični in propadajoči državi znova vzpostavi stabilnost, je treba pospešiti.

FINANČNA POMOČ

Evropska unija je sprostila prvi del letošnje finančne pomoči palestinskim oblastem v vrednosti 212 milijonov evrov. Namenjen bo zagotavljanju zdravstvene oskrbe, izobraževanja in drugih osnovnih socialnih storitev za Palestince. EU bo 130 milijonov evrov neposredno namenila za palestinska avtonomna območja. 82 milijonov evrov bo dobila Agenciji združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu. EU letno palestinskim oblastem in omenjeni agenciji nameni približno 300 milijonov evrov.

NOVI PREDSEDNIŠKI MANDAT

Kolinda Grabar Kitarović je 15. februarja slovesno prisegla kot prva hrvaška predsednica. Poleg številnih državljanov se je slovesnosti na zgodovinskem Trgu svetega Marka v Zagrebu udeležilo več tujih delegacij. Grabar Kitarovićeva je obljubila, da bo častno, po svoji vesti in odgovorno vodila državo v dobro hrvaškega naroda in vseh hrvaških državljanov. Ob tem ni uspela zadržati solz, prisego pa je sklenila z besedami »naj mi Bog pomaga«. V optimističnem nagovoru je nato poudarila potrebo po novi hrvaški enotnosti, s katero naj bi premagali gospodarsko krizo in naredili Hrvaško bogato.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

SEMINARIO DE CAPACITACIÓN

El 6 de febrero del corriente concluyó el Seminario para profesores de esloveno y otras materias en idioma esloveno, organizado por la Oficina para los eslovenos por el mundo junto con el Ministerio de Educación. El Seminario comenzó el 28 de enero en la ciudad de Ptuj y asistieron 13 docentes de la Argentina y 1 del Brasil. Los últimos días se mudaron a Ljubljana. Las conferencias y talleres se dedicaron a cómo mantener la identidad eslovena en el extranjero, la gramática y el aprendizaje de canciones y danzas de Eslovenia para los niños. A la clausura del seminario asistió el Ministro para los Eslovenos por el Mundo, Gorazd Žmavc, quien tuvo elogiosas palabras para las asistentes. (Pág. 2)

CENTENARIO DE VIDA

Rafael Vodopivec alcanzó el pasado domingo 15 de febrero los 100 años de su nacimiento. Vivió la primera y la segunda guerra mundial. Nacido bajo el imperio Austrohúngaro, estudió cuando en Italia se prohibió la lengua eslovena, lo que le trajo algunos inconvenientes. Con el pasaje hacia la Argentina, logró salvarse de formar parte de las tropas de Mussolini. En La Plata construyó su casa donde actualmente vive con su familia. Su nieta es Julia Sarachu. El cronista afirma que nunca se acostumbró a vivir aquí y que aún hoy sueña con Eslovenia y repite una canción que aprendió en la escuela. ¡Muchas felicidades Don Rafael! (Pág. 3)

FIN DE CLASES

Casi estamos por comenzar las clases y para el inicio tendremos el honor de ver en el centro esloveno capitano una nueva obra de teatro. ¿Quiénes la prepararon? Los alumnos del curso de idioma esloveno Rožmanova šola de San Martín quienes finalizaron el 2014 en diciembre con el estreno de la pieza que trata sobre la acusación del lobo feroz de Caperucita Roja por un crimen sangriento que tuvo lugar en la casa de la abuela. En diciembre también se despidieron los dos alumnos que egresaron y tuvieron la visita de San Nicolás. ¡Felicidades a los chicos de la šola y a prepararse para el 2015! (Pág. 3)

DESTINO: MENDOZA

El 26/12/2014 el grupo de Mladci & Mladenke viajaron hacia la provincia de Mendoza, para pasar unos días allí y despedir/recibir nuevos integrantes al grupo. Llegaron a San Rafael y se repartieron las tareas por grupos. Visitaron el lago Valle Grande y lo recorrieron en catamarán y kayak. Disfrutaron de la pileta, de los amigos, las actividades propuestas y de otras excursiones como al río Atuel, donde algunos tuvieron la posibilidad de hacer rafting, y al parque que prometía adrenalina y diversión. La vuelta a casa fue rápida, pero la experiencia, especialmente para los mayores del grupo que dejaron el lugar a los nuevos 'animadores' y se despidieron de los M&M. (Pág. 3)

CARTA ABIERTA

En este número se inicia la publicación de una extensa y rica carta abierta hacia la escritora Brina Svit. Su último libro publicado se refiere a los eslovenos de la Argentina. El Arq. Marjan Eiletz es uno de los protagonistas y recibió a la escritora en su hogar para la entrevista. Al recibir el libro en francés (su idioma original) y con su básico conocimiento del idioma se le presentaron algunas (varias) piedras en el zapato en el capítulo referido a su vida. Eso se acentuó más todavía, al leer la edición posterior en idioma esloveno. Las réplicas a lo narrado por la escritora - que no se atiende al testimonio y a la historia de vida del arquitecto (incluso publicada en otros libros) - se detallan y justifican en esta carta abierta. Como toda novela, la autora agrega una cuota de ficción. La cuestión reside en que discrepa en forma sustancial la historia de, al menos, uno de sus protagonistas. (Pág. 4)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Franci Znidar / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com. Za Društvo ZS: Franci Žnidar / Urednik: Tone Mizerit Sodelovali so še: Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin in Jože Horn, Metka Mizerit, Aldana Čeč, Nina Pristovnik Diaz, Monika Filipič, Rok Fink, Ivana Tekavec in Marjan Eiletz. Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina in Časnik.si.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 820.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 1120.-; beli papir \$ 1270.-; Bariloche; \$ 950.-; obmejne države Argentine, 260.- US dol.; ostale države Amerike, 290.- US dol.; ostale države po svetu, 320.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 210.- US dol. za vse države. Dolg za letnike v zaostanku se plača po ceni naročnine tekega leta. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucía Bogataj

Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265**GREGOR BATAGELJ, turistični vodnik v Sloveniji.** Slovenski/španski jezik. Mob.: +386-(0)31-567-098. E-naslov: mgbatagelj@gmail.com

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI

Dobovšek - odvetniki

Somellera 5507 - C1439AAO - Capital Federal - Tel/Fax 54-11-4602-7386 E-mail: estudio@estudiodobovsek.com.ar

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com**Dra. Ana C. Farreras de Kocar** - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y jueves de 16 a 19 hs. Avellaneda 174 1º Piso / (1704) Ramos Mejía, Buenos Aires. Tel.: 4469-2318 Cel: 15-6447-9683 e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

GASTRONOMIJA

Apetit od torka do vključno sobote od 19. ure naprej. Praznovanja, obletnice, srečanja. Cene ugodne, pristna domača hrana in kvalitetna postrežba. Rezervacije: 4658 4158. Avellaneda 450, Ramos Mejía, Buenos Aires.

Planika catering - Ani Rode

Slovensko in mednarodno pecivo po naročilu - Tel.: 4655-4422 ali 15-4073-3495

VERA WINES - VINOTEKA

Prodaja domačih in uvoženih vin in penin. Poroke, praznovanja, podjetniška darila. Tel.: 4342-4112; Cel.: 15-3941-0078 - info@verawines.com.ar - Av. de Mayo 769, CABA. Od ponedeljka do petka od 11.30 do 19.30 ure, v sobotah pa od 10-18.ure.

POSREDOVANJA

PATAGONIA Storitve

María Cristina Breznikar Rant s.p. Vaš kontakt v Sloveniji. Osebna potovanja. Vzpostavimo stik med sorodniki. Pokojninski postopki, najemnine in več drugih storitev. E-mail: patagonia.storitve@yahoo.com

SVETOVNI REKORD V SKOKIH

Pustna sobota ni bila vesela samo zaradi rajanja pustnih šem in velikega števila zbranih darov na sobotni iskrici, piko na i veselju in navdušenju je dal trenutno najboljši slovenski smučarski skakalec **Peter Prevc**, ki je na Švedskem podrl svetovni rekord. V drugi seriji je namreč poletel kar 250 metrov in s tem torej poskrbel za najdaljši skok v zgodovini človeštva. S 40. slovensko zmago je prevzel tudi vodstvo v skupnem seštevku svetovnega pokala. Prislunimo

Prevcememu odzivu na zmagoslavje: »Videl sem, da je višina malo višja, kot je bila prejšnje skoke. Treba je bilo zavzeti dober položaj v zraku in čakati, kaj bo. Nekaj časa sem užival, potem pa sem se moral že pripraviti na pristanek.« Ta konec tedna se skakalci potegujejo za nove točke na svetovnem prvenstvu v Falunu.

TINA VEDNO ZLATA

Na svetovnem prvenstvu v alpskem smučanju v ZDA je že dvakrat donela slovenska himna, obakrat v čast naši šampionki **Tini Maze**. Po zmagi na speci-

alnem smuku je namreč v Beaver Creek slavila tudi v alpski kombinaciji. Ni podlegla pritiskom pričakovanj, a ko sta bili obe vožnji za njo, smukaška in slalomka, je priznala, da ni bilo lahko. Poleg dveh naslovov je Mazejeva na tokratnem svetovnem prvenstvu osvojila še srebro v superveleslalomu, v veleslalomu je bila peta.

ŠE JAKOV FAK

Prejšnji konec tedna je navduševal tudi naš biatlonec **Jakov Fak**. V Novem mestu na Češkem je najprej zmagal na sprinterski tekmi svetovnega pokala, nato je prvi končal tudi zasledovalno preizkušnjo.

DRAGIČ V MIAMI

Prejšnji četrtek je potekel rok za prestop igralcev v košarkarski ligi NBA. Glavno vlogo je imel slovenski reprezentant **Goran Dragič**, ki bo kariero nadaljeval pri Miami Heatu. Tako zapuščata klub Phoenix Suns. Skupaj z njim se na

Peter Prevc

Tina Maze

Florido seli tudi njegov mlajši brat Zoran. Za usluže Gorana Dragiča, ki ima letos povprečje nekaj čez 16 točk na tekmo, so se zanimali številni klubi.

OBVESTILA

SREDA, 4. marca:

Prva učiteljska seja bo ob 19,30 v Slovenski hiši.

Od 6. do 8. marca:

Duhovne vaje za mladino, od 18. leta dalje.

NEDELJA, 8. marca:

Tombola na Pristavi, od 16. ure dalje.

SOBOTA, 14. marca:

Sprejemni izpiti Srednješolskega tečaja RMB, za 1. letnik ob 15. uri, v Slovenski hiši.

NEDELJA, 15. marca:

Začetna prireditev osnovnih šol, ob 16 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 21. marca:

Na Srednješolskem tečaju RMB, popravni izpiti, vpisovanje in začetna sv. maša, v Slovenski hiši.

Mladinske duhovne vaje
od 18. leta dalje

6, 7, 8. marca

Vpiši se pri krajevnih delegatih

Centro LOYOLA- San Miguel
Av. Ricardo Balbin 3226

ZAČETEK SLOVENSkih OSNOVNIH ŠOL

- Ob 16. uri sv. maša na čast sv. Duhu
- Igra v izvedbi Rožmanove šole

"OBTOŽENI VOLK"

AVTOR: ŽARKO PETRAN | REŽIJA: INŽ. TONE PODRŽAJ

Lepo vabljeni!

SLOVENSKA HIŠA - Ramón L. Falcón 4158

46. TRADICIONALNA TOMBOLA NA PRISTAVI

V nedeljo, 8. marca, od 16. ure dalje

1. dobitnik: **Televizor LED 39"**, za gospode
 2. dobitnik: Igralna konzola **PlayStation 3**, za staro in mlado
 3. dobitnik: **Pomivalni stroj**, za gospodinje
- In še mnogo lepih in bogatih dobitkov
Tombolo bomo igrali ob vsakem vremenu

Pričakujemo vas!

Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka

sporoča da bodo:

v soboto, 14. marca:

ob 15.00: sprejemni izpiti za 1. letnik.

Vsebina izpita: narek, branje (knjiga Slovenski svet), recitacija, pogovor v slovenščini.

v soboto, 21. marca:

ob 14.30: popravni izpiti. K izpitom mora dijak prinesiti kompletno mapo z nalogami.

ob 17.00: vpisovanje

ob 18.00: začetna sv. maša

Pogoj za vpis v prvi letnik: predložitev spričevala o končani slovenski osnovni šoli in potrdilo o vpisu v argentinsko šolo.**Pogoj za vpis v ostale letnike:** spričevalo prejšnjega letnika, potrdilo o vpisu v argentinsko šolo in počitniška naloga (po navodilih, ki ste jih prejeli ob sklepu lanskega letnika). Za peti letnik je naloga prispevek za almanah.

Opozarjamo, da se dijak, ki na dan vpisovanja ne bi izpolnil vseh navedenih pogojev, ne bo mogel vpisati v tečaj.

Vpisnina na dijaka \$ 200.-

Marija Kraljica, prosim te srčno,
varno ga vodi k Bogu v nebo!

V globoki žalosti sporočamo znancem in prijateljem, da je dne 24. januarja 2015, v 88. letu starosti, odšel k Bogu naš dragi mož, ata, stari ata, brat, tast, stric in svak, gospod

Janez Marinčič

Zahvaljujemo se vsem, ki ste za njega molili in nas spremljali v tem težkem trenutku. Posebno zahvalo izrekamo dr. Juretu Rodetu za molitve ob krsti in darovano sv. mašo. Zahvalo izrekamo tudi č. g. Franciju Cukjati in župniku Matiji Borštnarju za molitve ob krsti. Lepa hvala g. msgr. Mirku Gogalu za darovano sv. mašo. Zahvaljujemo se tudi g. Andreju Selanu in prof. Andrejki Selan Vombergar ter vsem pevcem za lepo petje pri sv. maši. Hvala gdč. Rozki Likozar za redno prinašanje sv. obhajila. Zahvaljujemo se vsem za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci:

žena **Filica**;sinova **Marjan** in žena **Sandra** ter **Jani** in žena **Metka**;hčerka **Anica** in mož **Ivan**;vnuki in vnukinje: **Guillermo**, **Gabriel**, **Veronika**, **Lučka**, **Damijan**, **Aleksander** in **Andrej**;brat in sestri **Lojze**, **Slavka** in **Ivanka** z družinami;

svak in svakinji ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Trebnje, Kranj, Ljubljana

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!